Lietas arhīva Nr. 1A-0090-18/17
ECLI:LV:RIRT:2018:1107.1A33009018.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā, 2018.gada 16.novembrī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese M.Dreimane
ar tiesas sēžu sekretāri M.Mileri
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2018.gada 7.novembrī mutvārdu procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2018.gada 16.februāra Lēmumu Nr.306-D "Par apstrīdēto lēmumu lietā Nr. PG 221482".

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Rīgas rajona tiesā 2018.gada 19.martā no Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa (turpmāk-Iestāde) saņemta /pers. A/ (turpmāk-sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2018.gada 16.februāra Lēmumu Nr.306-D "Par apstrīdēto lēmumu lietā Nr. PG 221482" (turpmāk-Iestādes lēmums).

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 5.janvārī plkts.14:19, Rīga-Bauska-Lietuvas robeža 64km, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Bauskas iecirkņa PPN rotas kārtībnieks A.Ģērve sūdzības iesniedzējam sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG221482 (turpmāk- Protokols-lēmums vai Sākotnējais lēmums) par LR Ministru kabineta noteikumu Nr.166 13.punkta un Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk CSN) 191. punktu prasību neievērošanu, proti, par to,

- ka 2018.gada 5.janvārī, plkst.13:53, Bauskas novadā pa ceļu Rīga –Bauska-Lietuvas robeža 64km virzienā no Bauskas uz Rīgu, vadītājs vadīja transportlīdzekli VOLVO FH, valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un piekabi (kokvedējs) HW Kaldary TT 3128 ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kurā kokmateriālu augšējā vidējā daļa ir izvirzīta vairāk kā ¼ virs balstiem un neatbalstās pret tiem (Pārkāpums fiksēts videoierakstā) (lietas 22.lapa).

Atbildība par pārkāpumiem paredzēta LAPK 149.[33] panta trešajā daļā un sūdzības iesniedzējs sodīts ar naudas sodu 55 *euro* apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam Sūdzības iesniedzējs to apstrīdējis Iestādē.

Ar Iestādes lēmumu Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, un Iestāde sūdzību noraidījusi, turpmāk norādīto argumentu dēļ (lietas 9.-13.lapa):

Iestāde konstatējusi, ka 2018.gada 5.janvārī, plkst.13:53, Bauskas novadā pa ceļu Rīga –Bauska-Lietuvas robeža 64km, virzienā no Bauskas uz Rīgu, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volvo FH ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un piekabi (kokvedējs) HW KALDARY TT3128 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurā kokmateriālu augšējā vidējā daļa ir izvirzīta vairāk nekā 1/4 (viena ceturtdaļa) virs balstiem un neatbalstās pret tiem.

Par Ceļu satiksmes noteikumu 191.punkta un 1999.gada 11.maija Ministru kabineta noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" (turpmāk tekstā - MK noteikumi Nr.166) 13.punkta prasību neievērošanu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieks A.Ģērve vadītājam /pers. A/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PG 221482.

Iestāde norādījusi, ka 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) nosaka:

CSN 191.punkts - kravu transportlīdzeklī novieto un, ja nepieciešams, nostiprina atbilstoši normatīvajos aktos par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos noteiktajām prasībām tā, lai krava:

191.1. neapdraudētu ceļu satiksmes dalībniekus, nenokristu un nevilktos pa ceļu;

191.2. transportlīdzekļa vadītājam neierobežotu pārredzamību;

191.3. neietekmētu transportlīdzekļa stabilitāti un neapgrūtinātu tā vadīšanu;

191.4. neaizsegtu ārējās apgaismošanas ierīces, gaismas atstarotājus, numura zīmes un pazīšanas zīmes, kā arī netraucētu uztvert signālus, ko rāda ar roku;

191.5. neradītu troksni, nesaceltu putekļus un nepiesārņotu vai nepiegružotu apkārtējo vidi.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta:

Ministru kabineta noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" 13. punkts nosaka, ka - kokmateriāli vai to paketes autotransportlīdzeklī jāizvieto tā, lai malējie kokmateriāli vai pakete balstītos vismaz pret diviem balstiem katrā autotransportlīdzekļa pusē. Paketes augšējā vidējā daļa drīkst būt izvirzīta ne vairāk kā 1/4 diametra virs balstiem (1.pielikuma 4.att; attēlā parādītās ķēdes, kas savieno kravas telpas pretējās pusēs novietotos balstus, nevar aizstāt pašus balstus).

LAPK 149.[33] panta trešajā daļā - par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecdesmit piecu *euro* apmērā.

Iestāde atsaukusies un citējusi LAPK 272.pantu, LAPK 270.panta trešo daļu.

Iestāde konstatējusi, ka 2018.gada 5.janvārī kārtībnieks A.Ģērve, saskaņā ar LAPK 270.panta trešo daļu, vadītāja /pers. A/ klātbūtnē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un, saskaņā ar Latvijas APK 32.-37., 268.-274.[1] pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņēma lēmumu Nr. PG 221482, piemērojot viņam LAPK 149.[33]panta trešās daļas sankcijā paredzēto sodu - uzlika vadītājam naudas sodu piecdesmit piecu *euro* apmērā.

Iestāde konstatējusi, ka Transportlīdzekļa Volvo FH ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vadītājs /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā ar savu parakstu ir apliecinājis, ka viņam ir izskaidrotas Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, izdarītā pārkāpuma būtība, kā arī administratīvā atbildība, kāda saskaņā ar Latvijas APK attiecīgā panta prasībām ir paredzēta par konkrēti izdarīto pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokolā izdarījis ierakstu "Pārkāpumam nepiekrītu. Netika veikti mērījumi." Atsevišķu rakstisku paskaidrojumu nav sniedzis.

Iestāde norādījusi, ka 2018.gada 19.janvārī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldē ar Nr. 306-D reģistrēta /pers. A/ sūdzība.

Izskatot /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietu, Iestāde secinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs 2018.gada 5.janvārī, plkst.13:53, Bauskas novadā, pa ceļu Rīga - Bauska - Lietuvas robeža 64 km, virzienā no Bauskas uz Rīgu, vadīja transportlīdzekli Volvo FH ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un piekabi (kokvedējs) HW KALDARY TT3128 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurā iekrauti kokmateriāli.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ 2018.gada 5.janvārī, plkst.13:53, Bauskas novadā, pa ceļu Rīga - Bauska - Lietuvas robeža 64 km, virzienā no Bauskas uz Rīgu, vadot transportlīdzekli Volvo FH ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un piekabi (kokvedējs) HW KALDARY TT3128 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurā iekrauti kokmateriāli, ir pārkāpis CSN 191.punkta un MK noteikumu Nr.166 prasības, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{33}panta trešajā daļā, un, vai viņam sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols un piemērotais administratīvais sods ir likumīgs un pamatots.

Iestāde atsaukusies un citējusi LAPK 243.panta pirmo daļu, 243.^{1}pantu un secinājusi, ka apstrīdētais administratīvais pārkāpuma protokols - lēmums PG 145466 ir pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 191.punktu un Latvijas APK 149.^{33}panta trešo daļu.

Iestāde norādījusi, ka, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{33}panta trešo daļu, nepieciešams konstatēt, ka vadītājs ir pārkāpis kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumus.

Iestāde lietā konstatējusi pierādījumus: administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu PG 221482, policijas darbinieku A.Ģērves un G.Ķēniņa ziņojumus, foto, IeM IC, PDP izdrukas.

Sūdzības izskatīšanas gaitā detalizēti pārbaudīti administratīvās lietas materiāli kā arī izvērtēti /pers. A/ sūdzībā minētie argumenti.

Lietā nav strīda par to, ka transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/ 2018.gada 5.janvārī veica kokmateriālu kravas pārvadājumu.

Iesniedzējs sūdzībā norādījis, ka *"....Pēc transportlīdzekļa apturēšanas es vaicāju inspektoram A.Ģērvem manis vadītā transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu. Inspektors A.Ģērve norādīja, ka tikšot veikti kravas augstuma mērījumi. Es inspektoram norādīju, ka kravas augstums nepārsniedz pieļaujamo normu, uz ko inspektors norādīja, ka tad jau redzēšot, ko uzrādīs mērījumi. Kravas augstuma un jebkādu citu mērījumu veikšana izpalika, jo A.Ģērve saprata, ka viņa norīkojumam nav attiecīgas mērierīces. Tādējādi es tiku apturēts neskatoties uz to, ka ekipāža nemaz nebija aprīkota ar attiecīgām mērierīcēm un acīmredzot nebija norīkota veikt šāda veida transportlīdzekļu kontroli. Pēc tam A.Ģērve zvanīja kādam pa mobilo tālruni, un samērā ilgi kaut ko apsprieda. Beidzis telefona sarunu, A.Ģērve man norādīja, ka būšot sods. Uz manu jautājumu par soda iemeslu, A.Ģērve norādīja, ka pārvadājuma krava neesot pareizi novietota, proti, tā esot par daudz izvirzīta uz augšu. Inspektora teikto es kategoriski noraidīju, jo krava bija novietota atbilstoši, turklāt inspektors nebija veicis nevienu mērījumu, kas apstiprinātu viņa apgalvojumul.."*

Pārvaldes amatpersona konstatē, protokolā sadaļā "pārkāpuma būtība" norādīts, ka 2018.gada 5.janvārī, plkst.13:53, Bauskas novadā, pa ceļu Rīga - Bauska - Lietuvas robeža 64 km, virzienā no Bauskas uz Rīgu, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volvo FH ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un piekabi (kokvedējs) HW KALDARY TT3128 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurā kokmateriālu augšējā vidējā daļa ir izvirzīta vairāk nekā 1/4 (viena ceturtdaļa) virs balstiem un neatbalstās pret tiem.

Kārtībnieks A.Ģērve dienesta ziņojumā norādījis, ka *"...05.01.2018 strādāju kopā ar jaunāko inspektoru G.Ķēniņu ar dienesta transportlīdzekli Renault Trafic (v/n /reģistrācijas numurs/) pēc iepriekš noteikta maršruta Bauskas novadā. Ap plkst. 13:50 saņēmu informāciju no darba kolēģa, ka Bauskā, pa Kalna ielu, virzienā uz Rīgas pusi brauc kravas transportlīdzeklis - kokvedējs ar piekabi, kurš ir, redzami, pārkrauts ar baļķiem, tādējādi pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus. Šo transportlīdzekli VOLVO FH (v/n /reģistrācijas numurs/) ar piekabi piefiksēju pretī braucot, līdz ar to nolēmu to apturēt. Apturot šo transportlīdzekli, tā vadītājs /pers. A/, jautāja apturēšanas iemeslu, uz ko paskaidroju, ka vadītājs pārvadā baļķus neatbilstoši MK paredzētajiem noteikumiem. Vadītājs atzina, ka baļķi ir pārkrauti augstumā virs 4 metriem, līdz ar to tam ir nepieciešama speciāla atļauja, ko izsniedz Latvijas valsts ceļi. Par cik, to nav iespējams pārbaudīt caur mums (amatpersonu) piešķirtajām datu bāzēm, t.i. Mobapp un CSDD, tai ir jābūt uzrādāmai izdrukātā veidā. Vadītājs apgalvoja, ka viņam tādas nav, jo tā esot pie firmas priekšnieka. Līdz ar to, veicot atbilstošus mērījumus, vadītājam bija jāsastāda LAPK protokols par šo faktu. Pārbaudot dienesta transportlīdzekļa aprīkojumu, tajā neatradās mērāmais stienis, līdz ar to nebija iespējams veikt mērījumu konkrētajam augstumam, bet bez tā, pārvadāšanā bija saskatāms cits pārkāpums, kas bija nosakāms bez mērījuma veikšanas. Konkrētajā gadījumā kokmateriālu augšējā vidējā daļa bija izvirzīta vairāk kā 1/4 daļu virs balstiem, kā arī neatbalstās pret tiem. Lai to noteiktu, nav jāveic mērījums, bet kā objektīvs un redzams pierādījums tam ir uzņemtie fotoattēli un a/m videoieraksts. Fotoattēlus fiksēju visā a/m un tās piekabes perimetrā. Vadītājs bija ļoti agresīvi noskaņots un apstrīdēja MK noteikumus nr. 166, nemaz to neargumentējot. G.Ķēniņš vadītājam uzrādīja MK noteikumus dienesta piešķirtajā mobilajā tālrunī, kur bija aprakstīts esošais pārkāpums, kā arī attēlots grafiski. /pers. A/ tik pastāvēja uz to, ka mums nav tiesību noteikt un piemērot sodu, jo nav veikti mērījumi. Paskaidroju, ka to nebija iespējams veikt, pirmajā gadījumā, kad jautāju pēc atļaujas, kad tiek pārkrauti baļķi virs 4 metriem. Paskaidroju, ka tie ir divi dažādi pārkāpumi. Piedāvāju vadītājam sniegt paskaidrojumu uz vietas, taču viņš no tā atteicās. Izskaidroju vadītāja tiesības un pienākumus, kas paredzētas pēc LAPK 260. panta. Tajās ietilpa arī pārsūdzēšanas kārtība. Pārbaudot šo vadītāju caur MOBAPP datu sistēmu, bija redzams, ka šis vadītājs jau iepriekš, gada laikā, 3 reizes ir pārkāpis noteikumus par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos, kā arī ikdienas atpūtas laika saīsināšanu, vadot kravas transportlīdzekli. Protokola PG 221428 fabulā, norādīju to, ka kokmateriālu augšējā vidējā daļa pārsniedz 1/4 daļu, kas ir fiksēts videoierakstā un attēlots foto izdrukās, nevis to, ka augšējai vidējai daļai ir jābalstās pret balstiem, kā vadītājs norāda sūdzībā. Šajā gadījumā vadītājs spekulēja uz faktu, ka nav veikts mērījums, tādējādi, mēģinot izvairīties no administratīvās atbildības. Šajā gadījumā, tie bija divi pārkāpumi, pēc kuriem, savā kompetencē varēju šo vadītāju saukt pie administratīvās atbildības. Vadītājam, ne tikai, tika izskaidroti tā tiesības un pienākumi, bet arī izskaidroti MK noteikumu 166. panta, 5. daļas, 1.punkta un 13. apakšpunkta nosacījumi, kā arī parādīts grafiskais attēls, kā tas tiek pārkāpts un izskaidrots ceļu satiksmes noteikumu 191. punkts. Kā vadītājs sūdzībā norādīja, LAPK 243. panta, 5.daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Šajā konkrētajā gadījumā, šo faktu nebija jāmēra ar mērierīci, jo tas nevienu brīdi neradīja šaubas, ka kravas vidējā daļa, ļoti izteikti pārsniedz 1/4 daļu. Ja šis pārkāpums radītu šaubas, tad tādā gadījumā vajadzētu mērīt, lai pārliecinātos par to. Šo pārkāpuma atbilstību arī atzina SUR rotas jaunākais inspektors, kapteinis G.Ķēniņš. Vadoties pēc sava un kolēģa darba stāžu un profesionalitāti, uzskatu, ka pamatoti sastādīju šo LAPK protokolu PG221482, /pers. A/. Uzskatu, ka vadītājs ar šo sūdzību, pamatojoties uz to, ka nebija līdzi mērierīce, grib apzināti izvairīties no administratīvās atbildības. Arī pārskatot administratīvo pārkāpumu filtru ir redzams, ka šis vadītājs jau vairrākkārtīgi apzināti ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus, kas saistīti ar kravas pārvadājumu noteikumu pārkāpšanu. Kā objektīvu pierādījumu, protokolam PG221482 pievienoju četras izdrukātas bildes, kuras uzņemtas ar dienesta fotoaparātu un pievienotas 05.01.2018 pie materiāla."*

Jaunākais inspektors G.Ķēniņš dienesta ziņojumā norādījis, ka "*.... 05.01.2018 strādāju kopā ar kārtībnieku A.Ģērvi ar dienesta transportlīdzekli Renault Trafic (v/n /reģistrācijas numurs/) pēc iepriekš noteikta maršruta Bauskas novadā. Pīkst 13:52 apturējām*

*transportlīdzekli VOLVO FH (v/n /reģistrācijas numurs/) ar piekabi (v/n /reģistrācijas numurs/), tā vadītājs /pers. A/, atzina, ka baļķi ir pārkrauti augstumā virs 4 metriem, līdz ar to tam ir nepieciešama speciāla atļauja, ko izsniedz Latvijas valsts ceļi. Par cik, to nav iespējams pārbaudīt caur mums (amatpersonu) piešķirtajām datu bāzēm, t. i. Mobapp un CSDD, tai ir jābūt uzrādāmai izdrukātā veidā. Vadītājs apgalvoja, ka viņam tādas nav, jo tā esot pie firmas priekšnieka. Līdz ar to, veicot atbilstošus mērījumus, vadītājam bija jāsastāda LAPK protokols par šo faktu. Pārbaudot dienesta transportlīdzekļa aprīkojumu, tajā neatradās mērāmais stienis, līdz ar to nebija iespējams veikt mērījumu konkrētajam augstumam, bet bez tā, pārvadāšanā bija saskatāms cits pārkāpums, kas bija nosakāms bez mērījuma veikšanas. Konkrētajā gadījumā kokmateriālu augšējā vidējā daļa bija izvirzīta vairāk kā *A daļu virs balstiem, kā arī neatbalstas pret tiem. Uzrādīju vadītājam MK noteikumus dienesta piešķirtajā mobilajā tālrunī, kur bija aprakstīts esošais pārkāpums, kā arī attēlots grafiski. Pārkāpums bija izteikti redzams, bez mērījuma veikšanas līdz ar to A.Ģērve sastādīja vadītājam administratīvā pārkāpuma protokolu"*

Pārvaldes amatpersona izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus konstatē, ka konkrētajā gadījumā netika stādīts protokols par kravas augstuma pārkāpumu, jo policijas darbiniekiem nebija mērāmais stienis, līdz ar to netika veikts mērījums konkrētajam augstumam, bet kokmateriālu kravas pārvadāšanā tika saskatīts pārkāpums, kas bija nosakāms bez mērījuma veikšanas.

Iestāde norādījusi, ka saskaņā ar Latvijas APK 149.^{33}panta trešās daļas dispozīciju transportlīdzekļa vadītājam paredzēta atbildība par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu.

Kokmateriālu kravu pārvadājumi pa autoceļiem ir atļauti, ja krava ir novietota atbilstoši normatīvajiem aktiem par gabalkravu novietošanu un nostiprināšanu.

Ministru kabineta noteikumi Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" (turpmāk tekstā arī - Noteikumi Nr.166) nosaka ar autotransportlīdzekli pārvadājamās gabalkravas izvietojumu autotransportlīdzekļa kravas telpā un prasības kravas nostiprināšanai.

Iestāde norādījusi, ka jebkādas ierobežojošas darbības ar pārvadājamo kravu nav pašmērķis, bet gan noteiktos apstākļos veicamu pasākumu kopums, kas vērsts uz saprātīgi paredzamu un iespējamu negatīvu seku novēršanu.

Iestāde atsaukusies un citējusi Ministru kabineta noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" 13.punktu un norādījusi, ka lietā esošās fotoizdrukas nepārprotami apliecina faktu, ka krava nav nostiprināta atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Kā kokmateriālam ir jābūt izvietotam noteikts Ministru kabineta noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" 13.punktā un vizuāli attēlots šo noteikumu 1.pielikuma 4.attēlā. Piekabes ārējās malās esošo kokmateriālu augšējās daļas centrs nevienā malā nedrīkst būt augstāks par balstiem. Kravā esošie kokmateriāli ir nostiprināti nepareizi - malējie kokmateriāli nebalstās pret balstiem, turklāt jau vizuāli redzams, ka kokmateriāli ir krauti virs balstiem un to izvietojums neatbilst Ministru kabineta noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" 13.punktā noteiktajam un minēto noteikumu redzamajam 1.pielikuma 4.attēlam, kas varēja radīt apdraudējumu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un ietekmēt transportlīdzekļa stabilitāti, un apgrūtināt tā vadīšanu. Līdz ar to Pārvaldes amatpersonas ieskatā pamatoti konstatēts, ka /pers. A/ ar savām darbībām pārkāpis Noteikumu Nr.166 13.punkta prasības.

Iesniedzējs sūdzībā norādījis, ka *"....Lēmumā ir norādīts, ka tikuši pārkāpti MK noteikumi Nr.166 13.punkts un CSN 191.punkts. No šādām norādēm nav nepārprotami izsecināms, ko Lēmuma autors ar to domājis. Iestādes pienākums ir sniegt sava lēmuma pamatojumu pienācīgā kārtā, t.i., lai tas būtu saprotams arī personai bez speciālām zināšanām. Proti, iestādei, kas izdevusi personai nelabvēlīgu lēmumu, ir pienākums tajā ietvert pienācīgu pamatojumu - atsauci uz konkrētu tiesību normu (pilns nosaukums, datums, numurs, pants, punkts, apakšpunkts, ut.t.). Turpretī Lēmumā ietvertās it kā pārkāptās tiesību normas (to nosaukumi) ir norādītas paviršī, kā dēļ ir iespējams identificēt dažādas tiesību normas, kuru nosaukums vai, iespējams, saīsinājums ir līdzīgs Lēmumā norādītajām. Piemēram, tādi Ministru kabineta noteikumi ar kārtas numuru 166 ir vismaz divi, kas ir spēkā esoši, bet ar šādu kārtas numuru ir arī spēkā neesoši. Savukārt "CSN" var apzīmēt daudz ko - gan jaunos, gan vecos ceļu satiksmes noteikumus, kā ari citus normatīvos aktus (gan iekšējos, gan ārējos), kuru nosaukumā ietvertos vārdus var saīsināti kā "CSN"..."*

Par Protokola sastādīšanas laikā pieļautajiem procesuāliem pārkāpumiem Iestāde lēmumā norādījusi, ka administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums sastādīts, ievērojot Latvijas APK noteikto procesuālo kārtību. Iesniedzēja norādītie pārkāpumi - saīsinājumi CSN un MK noteikumi Nr.166 nav atzīstami par pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem, bet dokumenta noformēšanas neprecizitātēm, kas konkrētajā lietā nekādi nespēj ietekmēt lietas rezultātu un nav novedis pie dokumenta juridiskā spēka neesamības vai nepareiza lēmuma pieņemšanas. Lietā nav strīda, ka pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē, tātad pārkāpjot CSN prasības, turklāt protokola sadaļā pārkāpuma būtība ir precīzi norādīti notikuma apstākļi, līdz ar to nerodas šaubas, par to, ka Iesniedzējs ir pārkāpis kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu prasības, kaut arī tās precīzi neatbilst dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumiem. Administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā ir norādīta tiesību norma, kura paredz administratīvo atbildību par /pers. A/ rīcību ceļu satiksmē. Pārkāptās tiesību normas saīsināšana protokola veidlapā nenoved pie tā, ka administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums ir spēkā neesošs un persona līdz ar to nav saucama pie administratīvās atbildības. Minētais protokols nesastāv tikai no piemērojamo tiesību normu uzskaitījuma, bet gan pārējām sastāvdaļām, tajā skaitā pārkāpuma raksturojuma. Protokolā ir norāde uz pārkāpto normu, proti, uz CSN 191.punktu, kā arī precīzi raksturots pārkāpums, tāpat norādīts, ka pārkāpts MK noteikumu Nr.166 13.punkts. Tāpat protokolā ir ietverta atsauce uz Latvijas APK 149.^{33}panta trešo daļu, kas paredz atbildību tieši par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu prasību pārkāpumu.

Iestāde norādījusi, ka no Administratīvā pārkāpuma protokola - lēmuma ir nepārprotami saprotams, par kādu pārkāpumu /pers. A/ tiek saukts pie administratīvas atbildības. Minētās neprecizitātes nav liegušas /pers. A/ izmantot savas procesuālās tiesības un pārsūdzēt pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Iestāde atsaukusies un citējusi Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumi Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumu" 191.punktu un konstatējusi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā norādīts pārkāptais CSN 191.punkts un nav norādīts, kurš no minētā CSN 191.punkta apakšpunktiem pārkāpts. Pārvaldes amatpersonas ieskatā, konstatētais pārkāpums lietas izskatīšanā nav būtisks un tas nav pietiekams pamats personas atbrīvošanai no administratīvās atbildības. Nenostiprinot kravu atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tiek būtiski apdraudēta vispārējā ceļu satiksmes drošība, kā arī ietekmēta transportlīdzekļa stabilitāte un apgrūtināta tā vadīšana, līdz ar to Lēmumā pamatoti norādīts uz CSN 191.punkta pārkāpumu. Konkrētajā gadījumā no protokola sadaļā "pārkāpuma būtība" minētā saprotams, kādus nosacījumus no CSN 191.punkta vadītājs pārkāpis un precizē, ka pārkāpti - CSN 191.punkta: 191.1.neapdraudētu ceļu satiksmes dalībniekus, nenokristu un nevilktos pa ceļu un 191.3. neietekmētu transportlīdzekļa stabilitāti un neapgrūtinātu tā vadīšanu.

Iesniedzējs ir transportlīdzekļa vadītājs, kurš vada transportlīdzekli un pārvadā kokmateriālu kravas, tādējādi viņam neapšaubāmi ir jāzina, kādi noteikumi attiecībā uz kokmateriālu pārvadāšanu ir ievērojami, tāpēc kā nepamatotu atzīst Iesniedzēja norādīto, ka minētā dēļ ir iespējams identificēt dažādas tiesību normas, kuru nosaukums vai, iespējams, saīsinājums ir līdzīgs Lēmumā norādītajām.

Iestāde norādījusi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā pareizi un nepārprotami ir norādīts, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{33} panta trešajā daļā, turklāt administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā /pers. A/ pašrocīgi parakstījies par to, ka ar administratīvā pārkāpuma protokola saturu ir iepazīstināts, līdz ar to Pārvaldes amatpersonai nerodas šaubas par to, ka neatkarīgi no tā kādā veidā administratīvā

pārkāpuma protokolā ir atspoguļotas pārkāptās tiesību normas, /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokola - lēmuma sastādīšanas brīdī bija skaidri saprotama pārkāpuma būtība, par kuru viņš tiek saukts pie administratīvās atbildības.

Iesniedzējs sūdzībā norādījis, ka *"...A.Ģērve man neizskaidroja manas LAPK 260.pantā paredzētās tiesības un pienākumus. Uzskatu, ka manis vadītais transportlīdzeklis tika apturēts bez tiesiska pamata...."*

Saskaņā ar likuma "Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punktu policijas kompetencē ir novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības. Likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem.

Policijas darbinieki vizuāli konstatēja pārkāpumu - kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu, tādējādi pamatoti apturēja transportlīdzekli un sastādīja par konstatēto pārkāpumu administratīvā pārkāpuma protokolu un uzskata, ka policijas darbinieks nav pārkāpis normatīvo aktu prasības un likumā noteiktās kompetences robežas.

Konkrētajā gadījumā lietā nav saskatāms neviens apstāklis vai iemesls, kas noradītu uz to, ka policijas darbinieki, sniedzot ziņas dienesta ziņojumā, būtu kļūdījušies vai apzināti snieguši nepatiesas ziņas. Sniegtās ziņas ir konsekventas un loģiskas un apstiprinātas arī ar administratīvā pārkāpuma protokolu, kādēļ nav pamata apšaubīt policijas inspektoru sniegto ziņu patiesumu par faktiskiem lietas apstākļiem.

Iestāde atzinusi par nepamatotu Iesniedzēja norādīto, ka sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu viņam, netika izskaidrotas Latvijas APK 260.pantā noteiktās tiesības. Latvijas APK 248.panta piektajā daļā noteikts - protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus, kas noteikti šā kodeksa 260. pantā, un par to izdara ierakstu protokolā. Konkrētajā gadījumā, sūdzības iesniedzējam pēc pārkāpuma izdarīšanas, viņam neaizbraucot no pārkāpuma izdarīšanas vietas, tika sastādīts protokols. Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts atbilstoši Latvijas APK 248.panta nosacījumiem. Administratīvā pārkāpuma protokols Iesniedzējam uzrādīts. Iestāde nekonstatē, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu Iesniedzējs ir parakstījies, gan par to, ka viņam ir izskaidrotas Latvijas APK 260.pantā paredzētās tiesības, gan par protokola saņemšanu. Iesniedzējam tika izsniegts Protokols, kura otrā pusē ir citētas visas svarīgākās administratīvā pārkāpuma lietvedības regulējošās tiesību normas, kas attiecas uz personu, kura saukta pie administratīvās atbildības, tostarp arī Latvijas APK 260.pantā noteiktās tiesības. Sūdzības iesniedzējam bija iespējams iepazīties ar minētajām tiesībām. Sūdzības Iesniedzējs izmantojis savas likumā paredzētās tiesības un likumā noteiktajā termiņā pārsūdzējis pieņemto lēmumu, tādējādi Iestāde lēmumā norādījusi, ka nav pārkāptas Iesniedzēja Latvijas APK 260.pantā paredzētās tiesības.

Sūdzībā norādītie apgalvojumi, ka konkrētajā gadījumā krava nostiprināta atbilstoši normatīvo aktu prasībām, nav apstiprinājušies ar lietas materiāliem un nevar būt par pamatu lietvedības izbeigšanai. Izvērtējot lietas materiālus pēc būtības un ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Iestāde secinājusi, ka konkrētajā gadījumā /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{33}panta trešās daļas.

Administratīvā soda mērķis, saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu, ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu ir noteikti Latvijas APK 32.pantā. Saskaņā ar šā panta pirmo daļu, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīviem pārkāpumiem. Latvijas APK 32.panta otrā daļa nosaka, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Konstatējot administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē, pārkāpējam tiek piemērots administratīvais sods, kāds paredzēts Latvijas APK normas sankcijas ietvaros.

LAPK149.^{33}panta trešā daļa nosaka, ka par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecdesmit piecu *euro* apmērā.

Latvijas APK 149.^{33} panta trešā daļa *neparedz soda mēru "no - līdz", bet fiksēto soda apmēru. Tātad* minētais sods uzskatāms par fiksētu un nav pakļauts inspektora, kurš uzliek sodu vai Iestādes vērtēšanai, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti Latvijas APK 32.panta otrajā daļā. Ja persona tiek atzīta par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā saskaņā ar Latvijas APK 149.^{33}panta trešo daļu, iespējamas *tikai viena veida sekas* - naudas sods piecdesmit piecu *euro* apmērā.

Iestāde, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus konstatē, ka konkrētajā gadījumā kārtībnieks A.Ģērve administratīvo sodu uzlicis Latvijas APK 149.^{33}panta trešās daļas sankcijas ietvaros, piemērojot sodu - naudas sods piecdesmit piecu *euro* apmērā. Pieņemot lēmumu /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietā, tika izvērtēti atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Kārtībnieks A.Ģērve vadītāja rīcībā nav konstatējis atbildību mīkstinošus apstākļus. Konstatējis Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto administratīvo atbildību pastiprinošo apstākli - ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta; kā arī Latvijas APK 34.panta otrā daļa - atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai — diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi. No lietai pievienotās Iekšlietu Ministrijas Informācijas centra datiem izdrukas ir redzams, ka Iesniedzējam ir bijuši pārkāpumi ceļu satiksmē, tai skaitā arī par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu un iepriekš gada laikā ir spēkā esoši trīs administratīvie pārkāpumi, tai skaitā viens pārkāpums par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka identificē divus leģitīmus mērķus, kāpēc būtu jāpiemēro konkrēts sods. Pirmkārt, mērķis, kas vērsts uz pārkāpēja personību - lai atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses, kas prasa no personas likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām.

Iestāde secinājusi, ka administratīvajā pārkāpuma lietā pieņemtais lēmums Nr.PG 221482, saucot Iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{33} panta trešās daļas, ir pieņemts likumīgi un pamatoti, un piemērotais sods ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu pie atbilstošiem faktiskajiem apstākļiem.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam Sūdzības iesniedzējs par to iesniedzis sūdzību Rīgas rajona tiesā, lūdzot atcelt Iestādes lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka Iestādes lēmums ir apstrīdams sekojošu iemeslu dēļ.

Savā sūdzībā par Sākotnējo lēmumu uzskatāmi argumentēja, kādēļ Sākotnējais lēmums ir nepamatots. Minētos argumentus uztur joprojām, pie kam vērš tiesas uzmanību uz argumentiem par Iestādes lēmuma nepamatotību.

Iepazīstoties ar Iestādes lēmumu, secināms, ka tas lielā mērā ir balstīts uz kārtībnieka A.Ģērves un jaunākā inspektora G.Ķēniņa dienesta ziņojumos sniegtajiem paskaidrojumiem.

Nav īpaši jāiedziļinās, lai nonāktu pie secinājuma, ka abi dienesta ziņojumi ir sastādīti paviršī, ir neobjektīvi un satur puspatiesas ziņas par lietas apstākļiem.

Proti, lasot abu dienesta ziņojumu tekstu, secināms, ka abi dienesta ziņojumi ir sastādīti pārsteidzoši līdzīgā stilā gan saturiski, gan gramatiski. Piemēram, abi, it kā "divu dažādu personu" sastādīti dienesta ziņojumi satur <u>identisku, kopētu</u> šādu tekstu: vadītājs atzina, ka baļķi ir pārkrauti augstumā virs ***4*** metriem, līdz ar to tam ir nepieciešama speciāla atļauja, ko izsniedz Latvijas valsts ceļi. Par cik, to nav iespējams

pārbaudīt caur mums (amatpersonu) piešķirtajām datu bāzēm, t.i. Mobapp un CSDD, tai ir jābūt uzrādāmai izdrukātā veidā. Vadītājs apgalvoja, ka viņam tādas nav, jo tā esot pie firmas priekšnieka. Līdz ar to, veicot atbilstošus mērījumus, vadītājam bija jāsastāda LAPK protokols par šo faktu. Pārbaudot dienesta transportlīdzekļa aprīkojumu, tajā neatradās mērāmais stienis, līdz ar to nebija iespējams veikt mērījumu konkrētajam augstumam, bet bez tā, pārvadāšanā bija saskatāms cits pārkāpums, kas bija nosakāms bez mērījuma veikšanas. Konkrētajā gadījumā kokmateriālu augšējā vidējā daļa bija izvirzīta vairāk kā 1/4 daļu virs balstiem, kā arī neatbalstās pret tiem." ***Kopētais teksts neapšaubāmi apliecina, ka abi dienesta ziņojumi ir savstarpēji saskaņoti, lai izvairītos no iespējamām pretrunām abu policijas darbinieku paskaidrotajā.***

Tāpat secināms, ka dienesta ziņojumi ir tikuši sastādīti tendenciozā manierē, tajos norādot tādus apstākļus, kas atspēkotu sūdzībā norādītos faktus. Proti, A.Ģērves dienesta ziņojumā ir norādīts: "Kā vadītājs sūdzībā norādīja, LAPK 243.panta 5.daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. (..) Uzskatu, ka vadītājs ar šo sūdzību, pamatojoties uz to, ka nebija līdzi mērierīce, grib apzināti izvairīties no administratīvās atbildības." A.Ģērves teiktais vienozīmīgi pierāda, ka pirms dienesta ziņojumu sastādīšanas abi policijas darbinieki ir iepazinušies ar manas sūdzības saturu, kas pēc būtības ir prettiesiski un nepiedodami, jo tādā veidā tiek grautas manas kā privātpersonas tiesības uz tiesisku un taisnīgu procesu. Nav saprotams, uz kāda pamata inspektori iepazinušies vai tikuši iepazīstināti ar manu sūdzību, ja sūdzības izvērtēšanas likum obligāts pienākums ir augstākai amatpersonai. Šāda policijas amatpersonu patvaļa ir prettiesiska un grauj uzticību Latvijas Republikai kā tiesiskai un demokrātiskai valstij kopumā, kā arī diskreditē Valsts policijas un tās darbinieku tēlu.

Pretēji tam, kā norādīts abos dienesta ziņojumos, neatzīst, ka baļķi būtu bijuši pārkrauti virs 4 metru augstuma.

A.Ģērve savā dienesta ziņojumā ir norādījis: "*Protokola PG221428 fabulā norādīju to, ka* ***(..)".***

Nevar nepiekrist, ka pārkāpuma protokolā norādītā pārkāpuma būtība ir fabula, kā to nosacis pats A.Ģērve, jo fabula ir īss, parasti alegorisks, daiļdarbs dzejā, retāk prozā, ar pamācošu, satīrisku vai ironisku saturu (*http://tezaurs.lv/#sv/fabula*). Konkrētajā gadījumā par fabulu varētu nosaukt arī abus dienesta ziņojumus.

A.Ģērves un G.Ķēniņa patvaļīgi veikta iepazīšanās ar manu sūdzību, pēc kā tika sastādīti savstarpēji saskaņoti dienesta ziņojumi ir būtisks procesuāls pārkāpums (pierādīšanas pienākuma kropļošana; faktu sagrozīšana; tiesību uz aizstāvību ierobežošana; utt.) un manu tiesību aizskārums, kā dēl pavisam noteikti vērsīšos kompetentās institūcijās ar lūgumu pelnīti saukt šīs personas pie atbildības.

Gala lēmumā, līdzīgi kā abos dienesta ziņojumos ir norādīts, ka kokmateriālu kravas pārvadāšanā esot ticis saskatīts pārkāpums, kas esot bijis nosakāms bez mērījuma veikšanas. Kā izriet no Sākotnējā lēmuma, tad sods tika piemērots par to, ka kokmateriālu augšējā vidējā daļa ir izvirzīta vairāk kā 1/4 virs balstiem un neatbalstās pret tiem.

Konkrētajā gadījumā piemērotā soda pamatojums ir vērtējams kritiski. Pirmkārt, ir jāizvērtē vai Ministru kabineta 11.05.1999. noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" (turpmāk - MK noteikumi Nr.166) 13.punkta dispozīcija paredz, ka kokmateriālu augšējai vidējai daļai ir jābūt atbalstītai pret autotransportlīdzekļa balstiem.

MK noteikumu Nr.166 13.punkts paredz, ka Kokmateriāli vai to paketes autotransportlīdzeklī jāizvieto tā, lai malējie kokmateriāli vai pakete balstītos vismaz pret diviem balstiem katrā autotransportlīdzekļa pusē. Paketes augšējā vidējā daļa drīkst būt izvirzīta ne vairāk kā 1/4 diametra virs balstiem (1.pielikuma 4.att.; attēlā parādītās ķēdes, kas savieno kravas telpas pretējās pusēs novietotos balstus, nevar aizstāt pašus balstus).

No minētās tiesību normas ir secināms, ka pret balstiem jābalstās malējiem kokmateriāliem, nevis to augšējai vidējai daļai, pretēji tam, kā norādīts Sākotnējā lēmumā. Arī MK noteikumu Nr.166 1.pielikumā 4.attēlā ir norādīts, kā jābūt izvietotai kokmateriālu kravai un kas domāts ar malējo kokmateriālu balstīšanos pret balstiem. Skat. zemāk:

Gan ikdienas praksē gūtā pieredze, gan minētais attēls uzskatami parāda, ka visu apaļkoku rindu malējie apaļkoki nevar balstīties pret balstiem - tas iespējams vidēji ne biežāk kā uz katru otro apaļkoku rindu (slāni). Turklāt apaļkoku nevienmērīgo diametru dēļ ir iespējama sprauga starp balstiem un malējiem apaļkokiem. Tādējādi secināms, ka konkrētajā gadījumā malējie apaļkoki balstījās pret balstiem atbilstoši MK noteikumu Nr.166 13.punktam un 1.pielikuma 4.attēlā norādītajam izvietojumam.

Otrkārt, soda uzlikšana tiek pamatota ar to, ka kokmateriālu augšējā vidējā daļa ir izvirzīta vairāk kā 1/4 virs balstiem. MK noteikumu Nr.166 13.punkts regulē gan kokmateriālu gan to pakešu izvietošanu transportlīdzeklī. Minētā norma paredz, ka Paketes augšējā vidējā daļa drīkst būt izvirzīta ne vairāk kā 1/4 diametra virs balstiem. Minētā norma ierobežojumu par 14 diametra izvirzījumu virs balstiem paredz attiecībā uz kokmateriālu paketēm. Savukārt konkrētajā gadījumā tika pārvadāta nevis kokmateriālu pakete vai baļķi, bet gan apaļkoki (nejaukt ar baļķiem), ko nav jāstiprina paketēs. Paketes definīcija minētajos noteikumos nav dota, tomēr, ieskatoties skaidrojošajā vārdnīcā, secināms, ka pakete ir Noteiktā veidā salikts, sakārtots, sapresēts u. tml (kādu materiālu, priekšmetu) kopums (*http://tezaurs.lv/#/sv/pakete*). Tātad pēc dzīves laikā gūtās pieredzes varu apgalvot, ka kokmateriālu pakete ir savienots vai sastīpots (rezultātā cieši savienots, neizjaucams) kokmateriālu kopums. Konkrētajā gadījumā apaļkokus nesavieno paketē un to kā prasību nenosaka arī likums. Līdz ar to uz apaļkoku pārvadājumu nav attiecināms MK noteikumu Nr.166 13.punkta otrais teikums saistībā ar ierobežojumiem par 1/4 diametra izvirzījumu virs balstiem.

Treškārt, lai inkriminēto pārkāpumu piemērotu, ir jābūt objektīviem pierādījumiem par tā izdarīšanu. Lai pierādītu, ka krava ir izvirzīta vairāk kā 1/4 diametra virs balstiem, veicami attiecīgi mērījumi, izmantojot tam piemērotas derīgas mērierices vai mērinstrumentus, jo ir jākonstatē fizikāla lieluma (attāluma) pārsniegums.

No fotofiksācijām nav iespējams noteikt attālumu, jo fotofiksācija ir optisks, divu dimensiju telpas attēlojums, kurā nav ietverti fizikālie lielumi. Pretēja situācija būtu, ja fotofiksācijās būtu redzams, ka pie kravas ir novietots mērstienis, ar kuru būtu nosakāms diametrs un augstums virs balstiem. Analoģiski, ekspertīžu un apskašu laikā pie priekšmetiem, lai fiksētu to izmēru, tiek novietots metrmērs, kas kopā ar mērāmo priekšmetu tiek nofotografēts, tādējādi nostiprinot neapšaubāmus pierādījumus par fiksēto priekšmetu izmēru un tml.

LAPK 243.panta piektā dala paredz, ka Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tādējādi aplams ir iestādes un inspektoru apgalvojums, ka konstatēto pārkāpumu esot iespējams konstatēt bez mērījuma veikšanas. Tā ir pilnīgi absurda un neprofesionāla prakse no valsts iestādes puses, tādējādi pakļaujot privātpersonu iestādes darbinieka subjektīvo ieskatu varā. Fizikāla lieluma vai cita mērāma lieluma esamību vai neesamību var pierādīt tikai un vienīgi veicot mērījumus ar tam piemērotu instrumentu vai ierīci, nevis ar acumēru, attāluma izjūtu un tml. Sekojot Šādai loģikai, persona būtu saucama pie atbildības par likumā ierobežotās alkohola koncentrācijas asinīs pārsniegšanu transportlīdzekļa vadīšanas laikā, ja persona policijas inspektoram savu izelpu iepūstu sejā un inspektoram šķistu, ka tas sajūt alkoholam raksturīgo smaku.

LAPK 243.panta 11.daļā ir noteikts, ka Ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Šajā lietā no esošajām fotofiksācijām nav iespējams veikt mērījumus, kas apliecinātu vai noraidītu Sākotnējā lēmumā norādītos faktus, kā dēļ fotofiksācijas nav izmantojamas kā pierādījumi šajā lietā.

Secināms, ka lietā nav saskatāms man inkriminētā pārkāpuma sastāvs.

Gala lēmumā norādīts, ka Sākotnējais lēmums esot sastādīts, ievērojot Latvijas APK noteikto procesuālo kārtību. Uzsveru, ka Gala lēmumā nav ietverts šāds Sākotnēja lēmuma atbilstības LAPK izvērtējums, kas nozīmē, ka minētais apgalvojums ir nepamatots.

Savā sākotnējā sūdzībā vērsu augstākas iestādes uzmanību, ka Sākotnējā lēmumā ir nekorekts it kā pārkāpto tiesību normu uzskaitījums. Proti, tajā ir norādīts, ka tikuši pārkāpti MK noteikumi Nr.166 13.punkts un CSN 191.punkts. No šādām norādēm nav nepārprotami izsecināms, ko A.Ģērve ar to domājis. Iestādes pienākums ir sniegt sava lēmuma pamatojumu pienācīgā kārtā, t.i., lai tas būtu saprotams arī personai bez speciālām zināšanām. Proti, iestādei, kas izdevusi personai nelabvēlīgu lēmumu, ir pienākums tajā ietvert pienācīgu pamatojumu - atsauci uz konkrētu tiesību normu (pilns nosaukums, datums, numurs, pants, punkts, apakšpunkts, ut.t.). Turpretī Sākotnējā lēmumā ietvertās it kā pārkāptās tiesību normas (to nosaukumi) ir norādītas paviršī, kā dēļ ir iespējams identificēt dažādas tiesību normas, kuru nosaukums vai, iespējams, saīsinājums ir līdzīgs Lēmumā norādītajām.

Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumu Nr.916 "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" ***8.punkts stingri nosaka*** ja dokumentā lieto vārda vai vārdkopas saīsinājumu, to dokumentā atrunā. Saīsinājumu veido aiz saīsinātā vārda vai vārdkopas, iekavās ierakstot vārdu **"**turpmāk - " un attiecīgo saīsinājumu. Dokumentā var neatrunāt tradicionālos saīsinājumus valsts valodā, kā arī starptautiskos un Latvijas Republikā pieņemtos mērvienību apzīmējumus un to saīsinājumus, ja tas nerada teksta satura parprotamību.

Tās ir elementāras dokumentu vispārīgās izstrādāšanas prasības, kas netika ievērotas!

Piemēram, tādi Ministru kabineta noteikumi ar kārtas numuru "166"" ir vismaz divi, kas ir spēkā esoši, bet ar šādu kārtas numuru ir arī spēkā neesoši Ministru kabineta noteikumi. Savukārt ar "CSN" var apzīmēt daudz ko - gan jaunos, gan vecos ceļu satiksmes noteikumus, kā arī citus normatīvos aktus (gan iekšējos, gan ārējos), kuru nosaukumā ietvertos vārdus var saīsināt kā "CSN".

Turklāt arī Gala lēmumā ir atzīts, ka Sākotnējā lēmumā norādīts, ka nav norādīts CSN 191.punka konkrēts apakšpunkts, kas nav ticis ievērots.

Šāda A.Ģērves rīcība, paviršī noformējot dokumentus, liecina par viņa darba stila kvalitāti un ētikas līmeni, pildot dienesta pienākumus, jo arī kravas pārbaudes laikā netika izmantotas mērierīces, bet gan paļāvība tika likta uz paša A.Ģērves subjektīvo "acumēru", kas galu galā ir radījis sekas, nepamatoti sodot mani. Arī transportlīdzekļa sākotnējā apturēšana, apzinoties, ka nav ekipējuma kontroles veikšanai, bet vēlāk atrodot "ieganstu", neliecina par godprātību.

Gala lēmumā ir norādīts, ka lietā neesot saskatāms neviens apstāklis vai iemesls, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki, sniedzot ziņas dienesta ziņojumā, būtu kļūdījušies vai apzināti snieguši nepatiesas ziņas.

Uzskata, ka minētais apgalvojums neiztur kritiku, ņemot vērā, ka augstāk norādīju uz apstākļiem, kas viennozīmīgi pierāda abu dienesta ziņojumu sastādīšanu pēc iepazīšanās ar manu sūdzību un šo dienesta ziņojumu savstarpēju saskaņošanu, turklāt paviršī - nokopējot tekstu no otra dienesta ziņojuma.

Pie kam uzskata, ka sūdzību par Sākotnējo lēmumu izskatīt un pieņemt par to lēmumu VP ZRP Tukuma iecirkņa priekšnieks nebija tiesīgs - tas bija jādara VP ZRP priekšniekam.

Ņemot vērā visu minēto, un pamatojoties uz LAPK 279.panta, lūdz tiesu: 1.atcelt pilnībā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 16.02.2018. lēmumu Nr.306-D;

2. noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā;

3. izsaukt uz tiesas sēdi lieciniekus VP ZRP KPB Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieku A.Ģērvi, un VP ZRP KPB Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunāko inspektoru G.Ķēniņu.

Ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s 2018.gada 19.martā lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzēja iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2018.gada 2.oktobrī.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2017.gada 30.jūnijam.

Ar tiesneses rezolūciju lietas izskatīšana nolikta mutvārdu procesā 2018.gada 7.novembrī.

Sūdzības iesniedzējs uz tiesas sēdi nav ieradies. 2018.gada 5.novembrī tiesā saņemts sūdzības iesniedzēja iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes, jo slimības dēļ uz tiesas sēdi ierasties nevarēs (lietas 56.lapa).

Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. 2011.gada 6.novembrī tiesā saņemts Iestādes priekšnieka elektroniski parakstīts lūgums, kurā norādīts, ka Iestādei ir zināms, ka sūdzības iesniedzējs uz tiesas sēdi neieradīsies, tādēļ neizmantos savas tiesības piedalīties tiesas sēdē un lūdz lietu izskatīt bez Iestādes pārstāvja un Iestādes darbinieku-lietā uzaicināto kā liecinieku- A.Ģērves un G.Ķēniņa klātbūtnes (lietas 56.lapa).

Tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt bez sūdzības iesniedzēja un Iestādes pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē, saskaņā ar pieteiktajiem lūgumiem.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā minētos argumentus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma un Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

LAPK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3)atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4)groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

Novērtējusi pārsūdzēto Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda, vien norāda, ka sūdzībā norādītie apstākļi, nav atzīstami par pamatu sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un uzliktā soda, jo tiesa negūst apstiprinājumu sūdzības iesniedzēja argumentiem.

Izskatot sūdzību par Iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa pārbauda pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību. Līdz ar to tiesa vērtē, vai pārsūdzētais lēmums atbilst tiesību normām un ir pamatots ar pārbaudītiem un pierādītiem faktiskajiem apstākļiem, proti, vai sūdzības iesniedzējs ir pamatoti atzīts par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērots atbilstošs administratīvais sods.

LAPK 272. pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Sūdzības iesniedzējs pārkāpis Ministru Kabineta noteikumu Nr.166 13.punkta un Ceļu satiksmes noteikumu 191.punkta prasības, par ko LAPK

149.^{6} panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība.

Ministru kabineta noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" 13.punkts nosaka, ka - kokmateriāli vai to paketes autotransportlīdzeklī jāizvieto tā, lai malējie kokmateriāli vai pakete balstītos vismaz pret diviem balstiem katrā autotransportlīdzekļa pusē. Paketes augšējā vidējā daļa drīkst būt izvirzīta ne vairāk kā 1/4 diametra virs balstiem.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumu 191.punktam - kravu transportlīdzeklī novieto un, ja nepieciešams, nostiprina atbilstoši normatīvajos aktos par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos noteiktajām prasībām tā, lai krava:

191.1. neapdraudētu ceļu satiksmes dalībniekus, nenokristu un nevilktos pa ceļu;

191.2. transportlīdzekļa vadītājam neierobežotu pārredzamību;

191.3. neietekmētu transportlīdzekļa stabilitāti un neapgrūtinātu tā vadīšanu;

191.4. neaizsegtu ārējās apgaismošanas ierīces, gaismas atstarotājus, numura zīmes un pazīšanas zīmes, kā arī netraucētu uztvert signālus, ko rāda ar roku;

191.5. neradītu troksni, nesaceltu putekļus un nepiesārņotu vai nepiegružotu apkārtējo vidi.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa, pārbaudot, lietā konstatē sekojošus pierādījumus:

- *2018.gada 5.janvāra Administratīvā pārkāpuma Protokols*, kurā fiksēts, ka 2018.gada 5.janvārī, plkst.13:53, Bauskas novadā pa ceļu Rīga –Bauska-Lietuvas robeža 64km virzienā no Bauskas uz Rīgu, sūdzības iesniedzējs vadījis transportlīdzekli VOLVO FH, valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un piekabi (kokvedējs) HW Kaldary TT 3128 ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kurā kokmateriālu augšējā vidējā daļa ir izvirzīta vairāk kā ¼ virs balstiem un neatbalstās pret tiem (Pārkāpums fiksēts videoierakstā) (lietas 22.lapa);

-*Fotogrāfijas pie administratīvā pārkāpuma protokola*, kurā fiksēts kravas novietojums VOLVO FH, valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ ar piekabi HW Kaldary TT 3128 ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ (lietas 23.-26.lapa);

-*VP ZRP KPB PN SUR kārtībnieka A.Ģērves 2018.gada 2.februāra dienesta ziņojums*, no kura izriet, ka ap plkst. 13:50 saņēmu informāciju no darba kolēģa, ka Bauskā, pa Kalna ielu, virzienā uz Rīgas pusi brauc kravas transportlīdzeklis - kokvedējs ar piekabi, kurš ir, redzami, pārkrauts ar baļķiem, tādējādi pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus. Šo transportlīdzekli VOLVO FH (v/n /reģistrācijas numurs/) ar piekabi piefiksējis pretī braucot, līdz ar to nolēmis apturēt. Apturot šo transportlīdzekli, tā vadītājs /pers. A/, jautājis apturēšanas iemeslu, uz ko paskaidrojis, ka vadītājs pārvadā baļķus neatbilstoši MK paredzētajiem noteikumiem. Vadītājs atzina, ka baļķi ir pārkrauti augstumā virs 4 metriem, līdz ar to tam ir nepieciešama speciāla atļauja, ko izsniedz Latvijas valsts ceļi un kurai ir jābūt uzrādāmai izdrukātā veidā. Vadītājam tāda nav bijusi, norādījis, ka tā esot pie firmas priekšnieka. Līdz ar to, veicot atbilstošus mērījumus, vadītājam bija jāsastāda LAPK protokols par šo faktu. Pārbaudot dienesta transportlīdzekļa aprīkojumu, tajā neatradās mērāmais stienis, līdz ar to nebija iespējams veikt mērījumu konkrētajam augstumam, *bet bez tā, pārvadāšanā bija saskatāms cits pārkāpums, kas bija nosakāms bez mērījuma veikšanas. Konkrētajā gadījumā kokmateriālu augšējā vidējā daļa bija izvirzīta vairāk kā 1/4 daļu virs balstiem, kā arī neatbalstās pret tiem*. *Lai to noteiktu, nav jāveic mērījums, bet kā objektīvs un redzams pierādījums tam ir uzņemtie fotoattēli un a/m videoieraksts.* Vadītājs bija ļoti agresīvi noskaņots un apstrīdēja MK noteikumus nr. 166, nemaz to neargumentējot. G.Ķēniņš vadītājam uzrādīja MK noteikumus dienesta piešķirtajā mobilajā tālrunī, kur bija aprakstīts esošais pārkāpums, kā arī attēlots grafiski. /pers. A/ tik pastāvēja uz to, ka policijas darbiniekiem nav tiesību noteikt un piemērot sodu, jo nav veikti mērījumi. Piedāvājis vadītājam sniegt paskaidrojumu uz vietas, taču viņš no tā atteicies. Izskaidrojis vadītāja tiesības un pienākumus, kas paredzētas pēc LAPK 260. pantā. Pārbaudot vadītāju caur MOBAPP datu sistēmu, bijis redzams, ka *šis vadītājs jau iepriekš, gada laikā, 3 reizes ir pārkāpis noteikumus par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos, kā arī ikdienas atpūtas laika saīsināšanu, vadot kravas transportlīdzekli.* Protokola PG 221428 fabulā, norādījis to, ka kokmateriālu augšējā vidējā daļa pārsniedz 1/4 daļu, kas ir fiksēts videoierakstā un attēlots foto izdrukās, nevis to, ka augšējai vidējai daļai ir jābalstās pret balstiem, kā vadītājs norāda sūdzībā. *Šajā gadījumā vadītājs spekulējis uz faktu, ka nav veikts mērījums, tādējādi, mēģinot izvairīties no administratīvās atbildības*. Šajā gadījumā, tie bija divi pārkāpumi, pēc kuriem, savā kompetencē varēju šo vadītāju saukt pie administratīvās atbildības. Vadītājam, ne tikai, tika izskaidroti tā tiesības un pienākumi, bet arī izskaidroti MK noteikumu 166. panta, 5. daļas, 1.punkta un 13. apakšpunkta nosacījumi, kā arī parādīts grafiskais attēls, kā tas tiek pārkāpts un izskaidrots ceļu satiksmes noteikumu 191. punkts. Uzskata, ka vadītājs ar šo sūdzību, pamatojoties uz to, ka nebija līdzi mērierīce, grib apzināti izvairīties no administratīvās atbildības (lietas 28.lapa);-

-*VP ZRP KPB PN SUR inspektora Ģ.Ķēniņa 2018.gada 2.februāra dienesta ziņojums*, no kura izriet, ka 05.01.2018 strādājis kopā ar kārtībnieku A.Ģērvi ar dienesta transportlīdzekli Renault Trafic (v/n /reģistrācijas numurs/) pēc iepriekš noteikta maršruta Bauskas novadā. Plkst 13:52 apturēja transportlīdzekli VOLVO FH (v/n /reģistrācijas numurs/) ar piekabi (v/n /reģistrācijas numurs/), tā vadītājs /pers. A/, atzina, ka baļķi ir pārkrauti augstumā virs 4 metriem, līdz ar to tam ir nepieciešama speciāla atļauja, ko izsniedz Latvijas valsts ceļi. Par cik, to nav iespējams pārbaudīt, tai ir jābūt uzrādāmai izdrukātā veidā. Vadītājs apgalvoja, ka viņam tādas nav, jo tā esot pie firmas priekšnieka. Līdz ar to, veicot atbilstošus mērījumus, vadītājam bija jāsastāda LAPK protokols par šo faktu. Pārbaudot dienesta transportlīdzekļa aprīkojumu, tajā neatradās mērāmais stienis, līdz ar to nebija iespējams veikt mērījumu konkrētajam augstumam, *bet bez tā, pārvadāšanā bija saskatāms cits pārkāpums, kas bija nosakāms bez mērījuma veikšanas. Konkrētajā gadījumā kokmateriālu augšējā vidējā daļa bija izvirzīta vairāk kā* 1/4 daļu virs balstiem, kā arī neatbalstas pret tiem. Uzrādīja vadītājam MK noteikumus dienesta piešķirtajā mobilajā tālrunī, kur bija aprakstīts esošais pārkāpums, kā arī attēlots grafiski. Pārkāpums bija izteikti redzams, bez mērījuma veikšanas līdz ar to A.Ģērve sastādīja vadītājam administratīvā pārkāpuma protokolu (lietas 29.lapa);

-*Izdruka no IeM Informācijas sistēmas "PIR"* no kuras redzams, ka sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības trīs reizes par pārkāpumiem ceļu satiksmē,tai skaitā par analoģisku pārkāpumu (lietas 26.lapa);

-VP ZRP Tukuma iecirkņa priekšnieka atbilde SIA "Firs@Co" prokūristam (lietas 27.-28.lapa)

Tiesa, iepazīstoties un pārbaudot administratīvā pārkāpuma materiālos esošos pierādījumus to kopsakarā, pilnībā pievienojas Iestādes lēmumā izdarītajam secinājumam par to, ka sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis ir pārkāpis Sūdzības iesniedzējs pārkāpis Ministru Kabineta noteikumu Nr.166 13.punkta un Ceļu satiksmes noteikumu 191.punkta prasības.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pietiekoši ticami un attiecināmi pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais Iestādes lēmums, un, balstoties uz kuriem Iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.^{33} panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pakāpuma Protokolā fiksētais LAPK 149.^{33} panta trešajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums ir guvis apstiprinājumu.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Iestādes lēmuma pamatojumu, kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Tiesa atzīst, ka Iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK

prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai.

Tiesa ņem vērā un secina arī to, ka sūdzības iesniedzēja iesniegtā sūdzība par Sākotnējo lēmumu un iesniegtā sūdzība par **Iestādes lēmumu** ir analogas – to saturs ir analogs, kā arī to, ka Iestāde pārsūdzētajā lēmumā sniegusi vērtējumu sūdzībā minētajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem.

Tiesai iesniegtajā sūdzībā sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Iestādes lēmumā , kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā.

Papildus attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apstākļiem tiesa norāda sekojošo.

Attiecībā uz sūdzībā minētiem argumentiem, ka transportlīdzeklim netika veikts kravas augstuma mērījums, tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts nevis par baļķu pārkraušanu, bet par Ministru kabineta noteikumu Nr.166 "Noteikumi par gabalkravu izvietošanu un nostiprināšanu autopārvadājumos" 13.punkta neievērošanu, tas ir, par nosacījumu pārkāpšanu, kas paredz kravas izvietojumu attiecībā pret transportlīdzekļa balstiem, līdz ar to kopējam atļautajam transportlīdzekļa kravas augstumam nav nozīmes lietā, jo par to administratīvā pārkāpuma protokols nav sastādīts, kas arī nepārprotami redzams no amatpersonu veiktajiem fotoattēliem.

Tāpat tiesa norāda, ka Augstākās tiesas Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (*sk. Senāta 2007.gada 18.septembra spriedums lietā Nr.SKA- 395/2007 14.punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA- 493/2008 14.punktu)*.

Tiesai, iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, nav šaubu par sūdzības iesniedzēja vainu viņam inkriminētajā administratīvajā pārkāpumā.

Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk vs The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90*)).

Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu*) (*sk. Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Tiesas ieskatā lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu vai samazinātu sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu. LAPK 149.^{33} panta trešās daļas sankcijā paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, 55 *euro*. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā vairs nav jāizdara.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Vadoties pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{13} panta, 289.^{17} panta, 289.^{18} panta, tiesa

n o s p r i e d a :

Atstāt negrozītu Valsts policijas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2018.gada 16.februāra Lēmumu Nr.306-D "Par apstrīdēto lēmumu lietā Nr. PG 221482", un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas Rīgas rajona tiesas Siguldā kancelejā 2018.gada 16.novembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā Siguldā.

Tiesnese M.Dreimane